

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358177616.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Ordet er slaaende, ifald det kun ikke forstaas om Fantasien overhovedet, men om Romantikernes Fantasier. Tiecks Lyrik ligner Goethes som Skyer i Horisonten ligner Snebjerge. Overfor den romantiske Lyrik staar Betragteren som Polonius 297 overfor Skyen i *Hamlet*: «Den ser næsten ud som en Kamel. - Ja paa Ære, den ligner en Kamel. - Jeg synes, den ligner en Væsel. - Bagtil ser den ud som en Væsel. - Eller som en Hval? - Nøjagtigt som en Hval.» Hos Novalis er Kunstformen endnu i Digtene meget solid og bestemt, hos Tieck udviskes og svømmer Alt i Formernes Taage og Damp, der skal svare til det Anelsesfulde og hemmelighedsfuldt Inderlige som Indhold. Kunstværket fastholdes i sin første Fostertilstand som Taagekugle. Fantasien, der frembringer sligt, betegnes som Urpoesi. For at den bestemt begrænsede Digtekunst kan føres tilbage til Urpoesien, maa den faste Kunstform opløses og sammenælttes. Ligesom Tieck hos de store Digtere foretrak, hvad de havde skrevet paa en Tid, da deres Form endnu ikke var udviklet eller hvad de ikke selv havde bragt i afsluttende Form - han tilstaar selv, at intet Shakespearesk Stykke har gjort det Indtryk paa ham som det endda kun delvis af Shakespeare digtede *Perikles* - saaledes frembragte han selv i *Perikles's Spor* Værker som *Genoveva* og *Octavian*, i hvilke den episke, den lyriske og den dramatiske Kunstform er sammenhakkede til et Miskmask.